

Sygn. akt III U 26/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2015 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy J. N. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o emeryturę

na skutek odwołania J. N. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 28 listopada 2014 r., **znak:** (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. N. (1) prawo do emerytury, począwszy od dnia 24 października 2014 r., tj. daty złożenia wniosku,

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R. na rzecz wnioskodawcy kwotę 60 zł (słownie złotych: sześćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt III U 26/15

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 lutego 2015 r.

Decyzją z dnia 28 listopada 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy J. N. (1) przyznania emerytury.

W podstawie prawnej decyzji powołano art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013, poz. 1440 ze zm.) oraz § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

W uzasadnieniu wskazano, że Zakład odmówił przyznania emerytury, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Jednocześnie poinformowano, że nie została uznana za udowodnioną praca w gospodarstwie rolnym w okresach od 26 czerwca 1971 r. do 31 sierpnia 1971 r., od 26 czerwca 1972 r. do 31 sierpnia 1972 r., od 26 czerwca 1973 r. do 31 sierpnia 1973 r., od 6 czerwca 1974 r.

do 11 lipca 1974 r., ponieważ z całokształtu dokumentacji wynika, że wnioskodawca uczęszczał do (...) (...) w K. o 5-letnim okresie nauczania, czyli w okresie od czerwca 1969 r. do czerwca 1974 r. wnioskodawca uczęszczał do szkoły ponadpodstawowej. Z uwagi na to, że przez większą część roku wnioskodawca zamieszkiwał poza gospodarstwem, to praca ta była dorywcza w czasie wakacji, a wręcz jedynie w trakcie roku szkolnego od 26 czerwca do 30 czerwca nie jest pracą wykonywaną przez domownika w rozumieniu ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników. Pozostałe warunki zostały spełnione. Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 12 dni; składkowe – 24 lat, 4 miesiące i 10 dni; łącznie – 24 lat, 4 miesiące i 22 dni, w tym w szczególnych warunkach – 24 lata, 4 miesiące i 22 dni.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył w dniu 18 grudnia 2014 r. wnioskodawca J. N. (1), podnosząc, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z art. 10 ust. 3 w zw. z art. 6 ust. 2 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

W uzasadnieniu organ rentowy podkreślił, że w okresie od września 1969 r. do czerwca 1974 r. wnioskodawca uczęszczał do (...) (...) w K.. Zarówno możliwość traktowania okresów prowadzenia gospodarstwa rolnego, jak i pracy w gospodarstwie rolnym jako okresów składkowych w ramach ubezpieczenia pracowniczego powinna być interpretowana i stosowana w sposób restryktywny. Nie sposób przyjąć okresów wakacji jako okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców. Zanegować bowiem należy stały charakter tej pracy, który jest jednym z elementów definicji „domownika” rolnika. Praca wnioskodawcy w gospodarstwie mogła mieć co najwyżej charakter zwyczajowej pomocy, wymaganej od dzieci jako członków rodziny rolnika. Zatem w ocenie organu rentowego brak było podstaw do uwzględnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w czasie przerw wakacyjnych.

Sąd Okręgowy w Przemyślu ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. N. (1), ur. (...), w dniu 24 października 2014 r. złożył wniosek o emeryturę, oświadczając w nim, iż nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

Wnioskodawca do wniosku dołączył dokumentację mającą poświadczyć pracę w gospodarstwie rolnym rodziców, a to: oświadczenie własne w sprawie braku dokumentów wraz z pisemnymi zeznaniami dwóch świadków na okoliczność wykazania, że wnioskodawca pracował w gospodarstwie rolnym rodziców J. i S. N. o pow. 4 ha położonego w G. 82 w okresach od 26 czerwca 1971 r. do 31 sierpnia 1971 r., od 26 czerwca 1972 r. do 31 sierpnia 1972 r., od 26 czerwca 1973 r. do 31 sierpnia 1973 r., od 6 czerwca 1974 r. do 11 lipca 1974 r., w podanych okresach mieszkał na pobyt stały z rodzicami w G. 82, pracował wspólnie z rodzicami w gospodarstwie rolnym, nie posiadał innych źródeł dochodu; zaświadczenie o zameldowaniu z dnia 10 października 2014 r. wydane przez U. G. T., z którego wynikało, że wnioskodawca był zameldowany pod adresem G. 82 w okresie od 18 października 1954 r. do 12 sierpnia 1974 r.

Wnioskodawca przedłożył w ZUS również: świadectwo dojrzałości Technikum Zawodowego, z którego wynika, że wnioskodawca ukończył naukę w (...) w K. o pięcioletnim okresie nauczania w dniu 5 czerwca 1974 r.; zaświadczenie z dnia 24 października 2014 r. wydane przez (...) S.A. Zakład (...) w R., z którego wynika, że wnioskodawca jest zatrudniony w jednostkach organizacyjnych p.p. (...) S.A. w okresie od 12 lipca 1974 r. do 30 września 2001 r., a po zmianie pracodawcy w (...) S.A. Zakład (...) w R. w okresie od 1 października 2001 r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku majstra, zastępcy zwiadowcy odcinka urządzeń sterowania ruchem kolejowym, starszego specjalisty automatyka, inspektora diagnosty, a praca ta wykonywana była w warunkach szczególnych lub

w szczególnym charakterze, z tym że w okresie od 22 sierpnia 1996 r. do 20 września 1996 r. przebywał na urlopie bezpłatnym; zaświadczenie z dnia 25 listopada 2014 r. wydane przez S. P. w P., z którego wynika, że S. N. i J. N. (2) w okresie od 26 czerwca 1971 r. do 11 lipca 1974 r. byli samoistnymi posiadaczami nieruchomości rolnej o powierzchni 2,82ha i 0,33ha w 1/2 części oraz właścicielami nieruchomości rolnej o powierzchni 0,20ha.

Na podstawie całości zgromadzonej w aktach organu rentowego dokumentacji, ZUS wydał zaskarżoną decyzję z dnia 28 listopada 2014 r., którą odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, ponieważ do dnia 1 stycznia 1999 r. wnioskodawca nie osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 12 dni; składkowe – 24 lat, 4 miesiące i 10 dni; łącznie – 24 lat, 4 miesiące i 22 dni, w tym w szczególnych warunkach – 24 lata, 4 miesiące i 22 dni.

Dowód – akta organu rentowego:

- wniosek emerytalny z dnia 24.10.2014 r.,
- oświadczenie wnioskodawcy w sprawie braku dokumentów wraz z pisemnymi zeznaniami dwóch świadków,
- zaświadczenie o zameldowaniu z dnia 10.10.2014 r. wydane przez U. G.T.,
- świadectwo dojrzałości Technikum Zawodowego,
- zaświadczenie z dnia 24.10.2014 r. wydane przez (...) S.A. Zakład (...) w R.,
- pismo (...) S.A. z dnia 14.11.2014 r.,
- zaświadczenie z dnia 25.11.2014 r. wydane przez S. P. w P.,
- zaskarżona decyzja ZUS z dnia 28.11.2014 r.

Ponadto Sąd ustalił, że rodzice wnioskodawcy S. i J. N. (2) posiadali gospodarstwo rolne o powierzchni 2,80ha. Pole położone było w odległości 2km od domu mieszkalnego i uprawiano na nim ziemniaki, buraki, zboża. W gospodarstwie hodowano również krowy, cielęta, świnie, kury, kaczki.

W gospodarstwie tym pracowali rodzice wnioskodawcy, z tym że ojciec dodatkowo pracował zawodowo, a pomagał również młodszy brat wnioskodawcy.

Wnioskodawca pomagał rodzicom w pracy na tym gospodarstwie od wczesnych lat dziecięcych. W 1969 r. wnioskodawca podjął naukę

w (...) w K. i w tym czasie mieszkał w internacie. Świadectwa ukończenia danej klasy wnioskodawca odbierał 23 czerwca 1971 r. - drugiej klasy, 24 czerwca 1972 r. - trzeciej klasy, 20 czerwca 1973 r. - czwartej klasy, i poczynając już od następnego dnia wnioskodawca przez cały okres wakacji pomagał rodzicom w pracy w gospodarstwie rolnym. Pomagał w pracach polowych, przy sianokosach, pielęgnacji i wykopkach buraków, ziemniaków, przy żniwach, a później w zagrodzie – przy obrządku bydła. Pracował w tym gospodarstwie codziennie od rana do wieczora.

Ostatni rok nauki w szkole wnioskodawca ukończył z dniem 5 czerwca 1974 r., a od dnia 12 lipca 1974 r. podjął pracę w (...).

Dowód:

- dokumentacja nadesłana przez Zespół Szkół Nr (...) (...) w K. – k. 13-16,
- świadectwo dojrzałości Technikum Zawodowego zalegające w aktach organu rentowego,

- zeznania świadka Z. H.,
- zeznania świadka T. N.,
- przesłuchanie wnioskodawcy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz w ramach toczącego się w sprawie sądowego postępowania dowodowego, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków Z. H. i T. N. oraz wnioskodawcy J. N. (1), jako spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniające. Wynika z nich jednoznacznie, na czym polegała praca w gospodarstwie rolnym rodziców wnioskodawcy, co należało do obowiązków wnioskodawcy w ramach prowadzenia tego gospodarstwa, a także, w jakich okresach i w jakim wymiarze pracował on w tym gospodarstwie. Ustalając natomiast okres, w jakim wnioskodawca w trakcie wakacji pracował w gospodarstwie rolnym rodziców, Sąd przyjął, jako początek wakacji dzień następny po odbiorze przez wnioskodawcę świadectwa ukończenia danej klasy technikum, przy czym dzień odbioru świadectwa wykazany został w arkuszu ocen sprawowania i postępów w nauce ucznia szkoły zawodowej nadesłanym przez Zespół Szkół Nr (...) (...) w K., zaś jako koniec okresu pracy w danym roku – ostatni dzień wakacji, mając na uwadze fakt, iż każdy kolejny rok szkolny rozpoczyna się z dniem 1 września.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy J. N. (1) należy uznać za uzasadnione.

Na podstawie art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2 art. 184).

Zgodnie z art. 32 ust. 1 powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 i 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 ust. 2 i 3.

Przy ustalaniu okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach

lub w szczególnym charakterze nie uwzględnia się: okresów niewykonywania pracy, za które pracownik otrzymał po dniu 14 listopada 1991 r. wynagrodzenie lub świadczenia z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (art. 32 ust. 1a pkt 1).

Dla celów ustalenia uprawnień, o których mowa w ust. 1, za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia (art. 32 ust. 2).

Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust. 2 i 3 przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (ust. 4 art. 32).

Przepisy dotychczasowe to rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) - pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach określonych w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeśli osiągnął wiek emerytalny wynoszący 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Ponadto według § 2 ust. 1 cyt. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

W myśl § 3 powołanego rozporządzenia za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej "wymaganym okresem zatrudnienia", uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia.

Bezspornym jest, iż wnioskodawca J. N. (1) w dniu (...) r. ukończył 60 lat, nie jest członkiem OFE, a ponadto wykazał na dzień 1 stycznia 1999 r. wymagany okres zatrudnienia w warunkach szczególnych wynoszący co najmniej 15 lat.

Zakład przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 r. okresy nieskładkowe w wymiarze 12 dni; składkowe – 24 lat, 4 miesiące i 10 dni; łącznie – 24 lat, 4 miesiące i 22 dni, w tym w szczególnych warunkach – 24 lat, 4 miesiące i 22 dni.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że zaskarżona decyzja ZUS jest błędna. Organ rentowy nie uwzględnił bowiem wnioskodawcy, jako okresów uzupełniających, okresów pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w czasie wakacji.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje natomiast podstawy do przyjęcia, że wnioskodawca J. N. (1) w okresach wakacyjnych w trakcie nauki w (...)

w K. pomagał rodzicom w pracy na gospodarstwie rolnym, tak jak domownik. Praca ta miała charakter stały i świadczona była w wymiarze co najmniej 4 godzin dziennie.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U.

z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) przy ustalaniu prawa do emerytury

oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe: przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu.

Należy podkreślić, że przy ustalaniu prawa do świadczenia,

o zaliczeniu okresów pracy w gospodarstwie rolnym sprzed objęcia rolników obowiązkiem opłacania składek na rolnicze ubezpieczenie społeczne domowników (tj. przed dniem 1 stycznia 1983 r.) przesądza wystąpienie dwóch okoliczności: po pierwsze - wykonywanie czynności rolniczych

w sposób stały, gotowość do podjęcia pracy rolniczej, po drugie - czynności

te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie (wyroki Sądu Najwyższego

z dnia 3 lipca 2001 r., II UKN 466/00 - 2003 r., Nr 7, poz. 186 oraz z 10 maja 2000 r., II UKN 535/99 - OSNP z 2001 r. Nr 21, poz. 650).

Sąd w wyniku przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego zaliczył wnioskodawcy do pracy w gospodarstwie rolnym rodziców okresy: od 24 czerwca 1971 r., tj. od ukończenia drugiej klasy do 31 sierpnia 1971 r.

(w wymiarze 2 miesiące i 5 dni), od 25 czerwca 1972 r. do 31 sierpnia 1972 r. (w wymiarze 2 miesiące i 5 dni), od 21 czerwca 1973 r. do 31 sierpnia 1973 r. (w wymiarze 2 miesiące i 5 dni) oraz od 6 czerwca 1974 r. do 11 lipca 1974 r. (w wymiarze 1 miesiąca i 6 dni), w łącznym wymiarze 7 miesięcy i 21 dni.

Sąd, ustalając okres wakacyjny w danym roku szkolnym, będący jednocześnie początkiem rozpoczęcia pracy w gospodarstwie rolnym rodziców przyjął, iż rozpoczyna się on od następnego dnia po odbiorze przez wnioskodawcę świadectwa ukończenia danej klasy technikum, przy czym dzień odbioru świadectwa wykazany został w arkuszu ocen sprawowania

i postępow w nauce ucznia szkoły zawodowej nadesłanym przez Zespół Szkół Nr (...) Komunikacyjnego w K., natomiast koniec okresu wakacyjnego to ostatni dzień wakacji, mając na uwadze fakt, iż każdy kolejny rok szkolny rozpoczyna się z dniem 1 września. Ostatni zaś okres wakacyjny należało wnioskodawcy zaliczyć począwszy od dnia 6 czerwca 1974 r., a więc od następnego dnia po ukończeniu nauki w technikum, do dnia poprzedzającego dzień podjęcia przez wnioskodawcę pracy zawodowej od 12 lipca 1974 r. w (...).

Wskazać należy, iż Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 2000 r., II UKN 155/00 (OSNP 2002/16/394, OSNP-wkl. 2001/9/6) stwierdził, że przy ustaleniu prawa do emerytury uwzględnia się okresy pracy

w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, świadczonej przed dniem 1 stycznia 1983 r. w wymiarze przekraczającym połowę pełnego wymiaru czasu pracy, także w czasie wakacji szkolnych (art. 10 ust. 3

w związku z art. 6 ust. 2 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r.

o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Dz. U. Nr 162, poz. 1118 ze zm.).

Stanowisko to zostało potwierdzone również w orzecznictwie sądów apelacyjnych: w wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 31 sierpnia 2006 r., III AUa 397/06, LEX nr 253467 zgodnie, z którym jeżeli praca

w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, świadczona była przed dniem 1 stycznia 1983 r. w wymiarze przekraczającym połowę pełnego wymiaru czasu pracy, to przy ustalaniu prawa do emerytury uwzględnia się ten okres także, gdy przypadła w czasie wakacji szkolnych (art. 10 ust. 3 w związku z art. 6 ust. 2 lit. a ustawy o emeryturach i rentach); w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 sierpnia 2012 r., III AUa 59/12, LEX nr 1217735 zgodnie, z którym praca w gospodarstwie rolnym domownika musi mieć charakter stały i wymiar czasu odpowiadający co najmniej 1/2 etatu pracowniczego. Nie sprzeciwia się zaliczeniu takiej pracy fakt równoległej nauki, jeśli okoliczności faktyczne wskazują na potrzebę pomocy domownika w gospodarstwie i na realną możliwość pogodzenia pracy w gospodarstwie z nauką, nawet okresowo, od wiosny do jesieni; w wyroku Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 12 września 2012 r., III AUa 696/12, LEX nr 1220546 zgodnie, z którym przy ustaleniu prawa do emerytury uwzględnia się okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16. roku życia, świadczonej przed dniem 1 stycznia 1983 r. w wymiarze przekraczającym połowę pełnego wymiaru czasu pracy, także w czasie wakacji szkolnych - art. 10 ust. 3 w związku z art. 6 ust. 2 lit. a u.e.r.f.u.s.

W ocenie Sądu wnioskodawca spełnił wszystkie przesłanki wynikające z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, w związku z czym w/w okres pracy w gospodarstwie rolnym rodziców należy mu zaliczyć do ogólnego stażu pracy przypadającego przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Wobec powyższego wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. wykazał ponad 25 lat pracy ogółem, a tym samym spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury w świetle powołanych przepisów.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

W niniejszej sprawie wnioskodawca wszystkie przesłanki do nabycia świadczenia spełnił od dnia 24 października 2014 r., a więc od daty złożenia wniosku.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z powołanymi wyżej przepisami prawa orzeczono, jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisów art. 98, art. 99 i art. 108 § 1 k.p.c. oraz § 11 ust. 2 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 490).